

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 45. Monasterium Cluniacense fundatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X. *minicalem recitare nequeant. Unde etiam*
A. C. 909. *si vita ipsorum bona videretur, quomodo*
bona opera facere sine fundamento Fidei
possunt? (*) Cetera quæ sequuntur in
 Concilio sunt compendium Doctrinæ
 Christianæ, & oratio, qua Episcopi Fi-
 deles ad fugiendum vitium & virtutem
 amplectendam excitant. In omnibus
 vero hujus Concilii Decretis magna Re-
 rum Ecclesiasticarum scientia & solida
 pietas elucescit.

§. XLV.

Monasterium Cluniacense fundatur.

Mabil. to. 5. **J**am tunc quidam viri pietate clarissimi
p. 77. ad reparandam Disciplinam monasti-
 cam propemodum collapsam animum
 adjecerant; cujus operis sane magni ce-
 leberrimum exordium fuit fundatio Mo-
 nasterii Cluniacensis, exinde fama incly-
 ti. Fundator fuit Comes Guilielmus,
 alias etiam Dux Aquitaniæ, & Bituri-
 censis dictus, Bernardi Comitis Arvernæ
 filius, & alterius Bernardi, Comitis Pi-
 ctaviens.

(*) Pari ratione non juvant Protestantes ex-
 cusationes illæ: *de veritate fidei meæ non dubi-
 to. Tranquille mortem oppetimus, & his similia,*
 nam cum fundamento fidei veræ & vivæ desti-
 tuantur bona eorum opera ad salutem non pro-
 sunt, quod R. P. Neumayr in Conc. ad Fest. S. Hi-
 lar. anno 1759. irrefragabiliter probat.

ctaviensis, nepos, qui Conjugem acce-
perat Ingelbergam, Bosonis Regis Pro-
vinciae filiam, & Sororem Imperatoris
Ludovici, tunc regno & oculis privati,
filiumque ex ea susceperat in prima ætate
mortuum. Causas vero fundati Mona-
sterii ipse Auctor in diplomate, quod ho-
dieque nobis superest, exponit in hunc
modum:

*Cum facultates a Deo mihi datas Sa-
luti animæ meæ impendere cupiam, nihil
melius visum, quam ut Jesu Christi pau-
perum amicitiam mihi conciliare stude-
rem. Atque ut istud opus sit perpetuum,
meis opibus Congregationem Monachorum
alere constitui. Itaque ob amorem Dei,
& Salvatoris nostri Jesu Christi, & SS.
Apostolorum Petri & Pauli, dono de pro-
pria mea ditione Cluniacum scilicet Vil-
lam ad Graonam annem sitam cum Ora-
torio, quod ibi in honorem S. Dei genitri-
cis Mariæ & S. Petri Apostolorum Prin-
cipis est, & omnibus rebus ad ipsam Villam
pertinentibus, in Comitatu Matisconensi
vel circa positis. Dono autem hæc omnia
ego Wilhelmus pro Salute animæ Domini
mei Regis Odonis, Parentum, & Subdito-
rum meorum, ea conditione, ut Cluniaci
in honorem SS. Apostolorum Petri & Pau-
li Monasterium construatur, ibi Monachi
secundum Regulam S. Benedicti viventes
congregentur, sitque perpetuum illis Re-
fugium,*

Sæculum X.
A. C. 909.

tom. 9. Conc.
p. 565. Bibl.
Clun. p. 2.
Act. Sæc. 5.
p. 78.

Sæculum X. *fugium, qui pauperes de Sæculo egressi ni-*
A. C. 910. *hil secum præter bonam voluntatem attu-*
lerint.

Sint ipsi Monachi sub potestate Abba-
tis Bernonis quamdiu in vivis fuerit. Post
eius obitum habeant licentiam quemcumque
sui Ordinis secundum Regulam S. Benedi-
cti Abbatem eligendi, ita ut nec a nobis,
nec a quacunque alia potestate Electio Re-
gularis impediri queat. Post quodlibet
quinquennium iidem Monachi decem Soli-
dos ad S. Petrum Romam pro concinnan-
dis luminaribus mittant, habeantque Apo-
stolos Patronos, & Romanum Pontificem
Defensorem.

v. Mabill. p. 80. Id. p. 67. *Quotidie opera misericordiæ, ut po-*
terunt, pauperibus, advenis, peregrinan-
tibus exhibeant. Monachi ibidem congre-
gati ab hac die nec nobis, nec consangui-
neis nostris, nec Regi, nec cuicumque alteri
in terra potestati subjiciantur. Neque
aliquis Principum Sæcularium, non Comes,
non Episcopus, non ipse Sedis Romana
Pontifex (quos per Deum omnesque San-
ctos ejus, & tremendi Judicii diem obte-
stor & deprecor) res istorum Servorum
Dei invadat, permutet, distrabat, vendat,
minuat, aliis in Feudum concedat, nec
aliquem Prælatum super eos, ipsis nolenti-
bus, constituat. Illos deinde devovet, &
excommunicari optat, qui hanc Donatio-
nem quacunque demum ratione vanam red-
didissent,

didissent, & in pœnam temporalem addit, Sæculum X.
ut centum auri libras dare Judicis pote- A. C. 910.
state compellantur. Facile dispiciet le-
 ctor, plerasque has cautiones ob tempo-
 rum illorum iniquitatem fuisse adjectas;
 tanta vero Comitis Wilhelmi erat po-
 tentia, ut quoad ipse viveret, opus suum
 conservare posset. Actis hujus Dona-
 tionis Bituricæ publice subscripsit Wil-
 helmus Dux *. Tum visuntur Sigilla * Comes.
 Ingelbergæ uxoris ejus, Madalberti Ar-
 chiepiscopi Bituricensis, Adalardi Episco-
 pi Claromontani, & alterius cujusdam
 Episcopi, nomine Attonis, aliorum Pro-
 cerum. Dies apposita est undecima Se-
 ptembris, annus Regis Caroli undeci-
 mus *, Indictio decima tertia, nempe an- * in Actis de-
 nus 910. cimius ter-
 tius.

Berno, primus Abbas Cluniacensis,
 ex primis stirpibus in Comitatu Burgun-
 diæ ortus, Monasticum Institutum am-
 plexus, Monasterium Gigniacense in
 Diœcesi Lugdunensi ex suo patrimonio
 fundavit. Monasterium vero Balmense
 in Burgundia prope Oppidum Ledonense
 Sequanorum reformavit, atque utrum-
 que jam ab anno octingentesimo nona-
 gesimo quarto rexit. Anno sequente
 Romam profectus, obtinuit a Formoso
 Papa Confirmationem fundati Monaste-
 rii Gigniacensis, quod hodie conversum
 est in Prioratum, Abbatia Cluniacensi
 conjun-

Sæculum X. conjunctum. At Balma hodieque Ab-
 A. C. 910. batia est. Ceterum in istis primordiis
 Berno non plures quam duodecim mo-
 nachos Cluniacum immisit, secutus
 exemplum S. Benedicti, qui eundem mo-
 nachorum numerum singulis Monasteriis
 dabat.

Berno Regularis observantiæ Statuta
 a Monasterio S. Martini Augustodunen-
 vit. S. Hug. sis accepisse creditur. Saltem illud con-
 Act. Sæc. V. stat, quod Hugonem Monachum, ad re-
 p. 90. formandum Balmense & construendum
 Cluniacense Cœnobium inde sibi Adju-
 torem evocaverit. Hugonem puerum
 septennem parentes genere & opibus il-
 lustres in Pictaviensi Territorio monasti-
 cis institutis addixerunt in S. Savini Asce-
 terio, a S. Benedicto Anianensi reforma-
 to, & in Regulari Disciplina confirmato
 a Monachis Glandifoliensibus, qui metu
 Normannorum pulsi ad Savinenses se re-
 ceperant. Cum quidem Comes, cui no-
 men Badilo, ex Aquitania advena, Mona-
 sterium S. Martini Augustodunensis col-
 lapsum cerneret, illud a Rege expetiit,
 a se reparandum; quod ubi impetravit,
 ad S. Savinum se contulit, non ignarus,
 summo in pretio ibi esse Disciplinam re-
 gularem. Inde igitur octodecim Mona-
 chos, quos inter Hugo, Odo, & Joannes
 numerabantur, evocavit. Ipse Comes
 Badilo monachum induit in Cœnobio
 hoc

hoc S. Martini Augustodunensi postero-
re tempore inter Monasteria Franciæ ce-
leberrimo. Hugo vero Sanctis sui Or-
dinis adscriptus est, & ex his, quæ dicta
sunt, patet, unde Disciplinæ Regularis
traditio Cluniacum advenerit.

Sæculum X.
A. C. 910.

§. XLVI.

Res Ecclesiæ in Germania.

Adalgerius Archiepiscopus Hambur-
gensis senio fractus, cum ad res ge-
rendas tardior efficeretur, ex Corbeja
nova Hogerium advocavit, qui infirmum
adjuvaret. Interim Sergius Papa que-
relis Adalgerii ad se delatis permotus,
Ecclesiæ Bremensis privilegia, a Formoso
subtracta, reddidit, & quæ Gregorius &
Nicolaus Papæ S. Anshario & S. Rember-
to concesserant, confirmavit. Præterea
Adalgerio quinque Episcopos vicinos ad-
iunxit, qui Senem in Ministerio Episco-
pali sublevarent, Ecclesias subditas visi-
tarent, Verbum Dei prædicarent, Episco-
pos consecrarent. Quin & potestatem
dederat novos constituendi. Obiit Adal-
gerius nona Maji anno 909. post susce-
ptum Episcopatum vigesimo. Successit
Hogerius, qui illi Sedi annis septem præ-
fuit. Eum Hermannus Archiepiscopus
Coloniensis, postquam aliquantis per re-
pugnasset, ordinavit, Pallium Sergius
Papa, & Ferulam seu Baculum Pastora-

Adam. hist.
c. 42.

Hist. Eccles. Tom. XIII.

K

lem